

РЕШЕНИЕ

№ 40167

гр. София, 02.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **9770** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. Б. Б., с ЕГН: [ЕГН], чрез адв. А. И. - САК, със служебен адрес и адрес за призоваване: [населено място], Център, [улица], ет. 1, офис 7, срещу Решение № 2886 от 28.07.2025 г., постановено по АНД № 14955 по описа на Софийски районен съд за 2024 г., Наказателно отделение, 21 състав, с което е потвърден електронен фиш серия К № 8689145 от 19.02.2024 година, с който на основание член 189, ал.4 връзка член 182, ал.1, т.2 от ЗДвП на В. Б. Б., в качеството на законен представител на „Бедрум“ ЕООД, е наложено административно наказание глоба в размер на 50,00 лева за нарушение на член 21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП.

С жалбата се твърди, че с обжалваното решение са нарушени материалният и процесуалният закон. Същите са неправилно приложен от съда, като е приложена материално-правна норма, която не е следвало да бъде приложена. Иска се съдът да отмени изцяло решение № 2886 от 28.07.2025 г., постановено по АНД № 14955 по описа на Софийски районен съд за 2024 г., Наказателно отделение, 21 състав, като вместо него да постанови решение, с което да отмените изцяло като неправилен и незаконосъобразен ЕФ серия К, № 8689145, издаден от СДВР.

Алтернативно се иска съдът да отмени изцяло решение № 2886 от 28.07.2025 г., постановено по АНД № 14955 по описа на Софийски районен съд за 2024 г., Наказателно отделение, 21 състав, като върне делото за ново разглеждане от друг състав, след като се съобрази, че е образувано Тълкувателно дело № 4 от 2023 г. по описа на Върховния административен съд на Общото

събрание на съдиите от Наказателна колегия на Върховния касационен съд (ВКС) и Първа и Втора колегия на Върховния административен съд (ВАС). Предмет на делото са поставените въпроси "Препятства ли разпоредбата на чл. 39, ал. 4 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) издаване на електронен фиш в случаите, когато законът предвижда наказание до 50 лева? В случай че разпоредбата на чл. 39, ал. 4 от ЗАНН препятства издаване на електронен фиш в тези случаи, това ограничение приложимо ли е при издаване на електронен фиш по чл. 189, ал. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП)?" В тази връзка съдът да намери, че са налице основания за спиране на производството до постановяване на тълкувателно постановление по тълкувателно дело № 4/2023 г. по описа на ВАС, защото поставеният за решаване пред колегии на ВАС и ВКС въпрос бил от съществено значение за произнасянето по жалбата срещу оспореното решение на Софийски районен съд.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П., дава заключение за правилност и законосъобразност на решението на СРС и на издаденото НП.

Касационният състав, като взе предвид събраните по делото доказателства, наведените от страните основания, мотивите към обжалваното решение, прие за установено следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна.

С обжалваното съдебно решение Софийски районен съд е потвърдил издадения електронен фиш серия К № 8689145 от 19.02.2024 година, с който на основание член 189, ал.4 връзка член 182, ал.1, т.2 от ЗДвП на В. Б. Б., в качеството на законен представител на „Бедрум“ ЕООД, е наложено административно наказание глоба в размер на 50,00 лева за нарушение на член 21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП.

За да постанови съдебния акт СРС е приел следното:

Автомобил „М. А. Г. 53 4 М. Купе“, рег. [рег.номер на МПС] , бил собственост на „Бедрум“ ЕООД, представлявано от В. Б. Б.. На 19.02.2024 година около 15.22 часа В. Б. Б. управлявал автомобила в [населено място], по [улица] до номер 50 с посока на движение от [улица] към Околовръстен път със скорост 69 км/ч, при ограничение на скоростта 50 км/ч, въведено с пътен знак В 26. Нарушението е установено с преносима система за контрол на скоростта на МПС АТСС MD 1196. Приложен е снимков материал като веществено доказателство, от който било видно марката и регистрационния номер на процесното МПС.

Отделно от това служебно е изискан и снимков материал относно местонахождението на АТСС в момента на установяване на нарушението съгласно член 10, ал. 3 от Наредба № 8121 з-532 от 12.05.2015 година за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата на движение по пътищата.

В съответствие с изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 година за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата на движение по пътищата е представена и ежедневна форма за отчет за местоположението на АТСС, датата и часовете, в които е извършвала видеоаснемане и служителите, които са боравили с него. От постъпило писмо с приложена схема на пътните знаци от СО, дирекция „управление и анализ на трафика“ било видно, че в процесния участък е поставен пътен знак В 26, въвеждащ ограничение на скоростта от 50 километра в час.

Въззивният съд приел приложените по делото доказателства за безпротиворечиви, обективни и необорени от други доказателства, поради което ги кредитирал изцяло.

В процесния случай, нарушението било заснето с годно автоматизирано техническо средство, съгласно разпоредбите на чл. 189, ал. 4 ЗДвП.

Видно от справката на Български институт по метрология и техническата спецификация на системата за видеоконтрол, в електронния фиш бил приспадната в полза на нарушителя толеранс от 3 км/ч (допустимата грешка при измерване на скоростта с процесната стационарна система за видеоконтрол е +/- 3 км/ч при скорост до 100 км/ч и +/- 3 % при скорост над 100 км/ч), като е посочена скорост на движение от 69 км/ч, което е повече от максимално позволената скорост от 50 км/ч, въведена с пътен знак В 26.

Съдът стигнал до извода, че жалбоподателят е осъществил от обективна страна състава на вмененото му административно нарушение по чл. 21, ал. 2 ЗДвП, защото е управлявала процесния лек автомобил със скорост от 69 км/ч при ограничение 50 км/ч, въведена с пътен знак В 26.

Извършеното деяние било съставомерно и от субективна страна, като същото било извършено при форма на вина пряк умисъл.

Касационният съд споделя всички изтъкнати във въззивното решение мотиви по отношение липсата на нарушение на процесуалните правила при издаване на електронния фиш и съобразяването му с материалния закон.

Извършеното от касатора нарушение е безспорно установено и съдържа и признаците на административно такова, изразяващо се в нарушаване на установената в чл.21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДвП забрана скоростта на моторното превозно средство да превишава ограничението в населено място. Правната квалификация е правилна и е наложено съответното за извършеното нарушение наказание, в предвидения от закона размер. В този смисъл, като е потвърдил издаденият електронен фиш, районният съд е приложил правилно материалния закон.

Наведените в касационната жалба доводи от касатора за незаконосъобразност на електронния фиш настоящият касационен състав намира за неоснователни, поради следните съображения:

Превишението на скоростта на процесния автомобил е установено с преносима система за контрол на скоростта на МПС АТСС MD 1196 и това изрично е записано в електронния фиш и в протокола по чл.10 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, видно от Удостоверение за одобрен на тип средство за измерване, вписано в Регистър на одобрените средства за измерване на Българския институт по метрология в срока за валидност. Съгласно приложения по делото Протокол от проверка, по реда на чл. 43 от ЗИ, АТСС е преминало и последваща проверка, при която съобразно Закона за измервания е дадено заключение, че устройството съответства на одобрения тип. По делото е приложено и прието писмо, касаещо даване на указания за експлоатацията на системите за контрол на правилата за движение. Съгласно писмото, когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат за одобрен тип /чл. 30, ал. 5 от ЗИ/, стига да отговарят на изискванията на чл. 43 от ЗИ.

За конкретното използване на АТСС за контрол е попълнен протокол съгласно приложение чл. 10, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015г. за дата на използване. Същият е надлежно оформен, като в него са посочени видът АТСС и неговия номер, датата на ползването му, точното местоположение, посоката на движение, ограничението на скоростта на заснеманата отсечка, посоката на действие на АТСС, неподвижността на режима на измерване, началото и края на работата по час и минута и номер на първо и последно статично изображение, в който промеждутък и номер е и процесният клип, станал основа за издаване на електронен фиш, броя на установените нарушения. За прецизност следва да се отбележи, че онагледен в снимката на

автомобила, е отразен номерът на техническото средство, което е извършило заснемането, идентичен с номера, отразен в протокола, вкл. е налице идентичност по отношение дата, място, локация и часови диапазон на осъщественото заснемане, което еднозначно обвързва изображението с осъществена с описаната в протокола работа на дата 07.05.2021г.

Налице е изчерпателно описание на нарушението в електронния фиш, като са отразени териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане, с което са изчерпани изискванията към неговото съдържание, посочено в чл.189, ал.4 от ЗДвП. В необходимата и достатъчна степен е конкретизирано и индивидуализирано мястото на извършване на нарушението, с посока на движение от и към, посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и наличието на административно нарушение в т.ч. конкретната стойност на ограничението, конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него отговорност от гледна точка на правна квалификация и вид/размер на приложимата административна санкция.

Квалификацията на нарушението съгласно член 188, ал.2 от ЗДвП, когато МПС, с което е извършено нарушението е собственост на юридическо лице наказанието се налага на законния му представител или на посочено от него лице, управлявало автомобила. По реда на член 189, ал.5 от ЗДвП законният представител на дружеството разполага с възможност да посочи лицето, което фактически е управлявало МПС и е извършило нарушението, от която възможност жалбоподателят не се е възползвал. В такъв случай, член 188, ал.2 от ЗДвП предвижда, че наказанието се налага на законния представител на дружеството.

Неоснователно е възражението в жалбата за незаконосъобразност на електронния фиш. Чл. 189, ал. 4 ЗДвП регламентира, че „при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение“, а в § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП е дадена легалната дефиниция на автоматизираните технически средства и системи, съгласно която те са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Изключение от правилото е предвидено в чл. 11, ал. 2 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, но то касае само случаите на осъществяване на контрол с мобилно АТСС във време на движение, тъй като в този случай се налага въвеждането на допълнителни данни към тези на АТСС. Следователно, съгласно чл. 189, ал. 4 ЗДвП /ДВ, бр. 54/2017 г. / електронни фишове се издават не само от стационарно позиционирани АТСС, но и от мобилни такива, които са преносими, но са в стационарен режим на измерване и снимане на нарушенията. Приспаднат е и толеранса в измерената скорост.

При всички изложени съображения съдът намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като постановено в съответствие и при правилно приложение на закона, следва да бъде оставено в сила.

Относно спирането във връзка с образувано Тълкувателно дело № 4 от 2023 г. по описа на Върховния административен съд на Общото събрание на съдиите от Наказателна колегия на Върховния касационен съд (ВКС) и Първа и Втора колегия на Върховния административен съд (ВАС).

Съгласно [чл.229, т.4 ГПК](#) съдът спира производството, когато в същия или в друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното решаване на спора. Става въпрос за връзка на преюдициалност на правоотношение, която, за да е налице, е необходимо осъществяването на фактическия състав на правоотношението по спряното дело да е поставен в зависимост от обективизиране на фактическия състав на правоотношението по последващо образуваното дело като негов необходим и задължителен елемент. С други думи, когато предмет на обуславящото дело е правоотношение, чието съществуване или несъществуване се явява предпоставка за съществуването на спорното материално право, предмет на обусловеното дело. В случая такава връзка на преюдициалност не е налице.

Образуваното тълкувателно дело няма за предмет конкретен правен спор. По него трябва да бъде дадено задължително тълкуване на съдържанието на закона, а не да бъде признато или отречено едно твърдяно право. Поради това не може да се приеме, че то съставлява такова друго дело, решението по което ще има значение за правилното решаване на спора по смисъла на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК и това искане е неоснователно.

Воден от тези мотиви и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ искането за спиране на производството до постановяване на Тълкувателно дело № 4 от 2023 г. по описа на Върховния административен съд на Общото събрание на съдиите от Наказателна колегия на Върховния касационен съд (ВКС) и Първа и Втора колегия на Върховния административен съд (ВАС).

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2886 от 28.07.2025 г., постановено по АНД № 14955 по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21 състав.

Решението не подлежи на обжалване и/или протестиране.